

K. Krela
Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektā dienās un svētdienās

UZVARAS CELŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputatu padomes organs

Nr. 94 (892)

Piektdien, 1956. g. 10. augustā

7. gads

Masu politiskais darbs ražas novākšanas laikā

Kolchozu laukos plaši izvērtēti ražas novākšanas darbi. Partijas un komjaunatnes pirmorganizaciju uzdevums jau no pirmajām ražas novākšanas dienām organizēt ik dienas masu politisko darbu kolchoznieku un mechanizatoru vidi par ražas novākšanu šos termiņos un bez zudumiem.

To var panākt tad, ja lauku agitators ar savu skaidro un pārliecinošo vārdu nokļūs pie katrā kolchoznieka, katra mechanizatora, izskaidros ražas novākšanas uzdevumus. Nepieciešams katrā laukkopības (kompleksajā) un traktoru brigadē organizēt pārrunas par ražas novākšanu un socialistisko sacensību starp brigadēm.

Socialistiskās sacensības saistības, kuras uzņēmusies brigade, jāparāda gan rādītāju dējos, gan sienas avīzēs. Ar socialistiskās sacensības gaitu jāiezīstina paši darba darītāji. Loti svarīgi, lai visā masu politiskā darbā rādītu darba pirmrindniekus, lai par viņiem runātu gan referatos, gan pārrunās, gan sienas avīzēs un kaujas lapiņās.

Piemēram, lauksaimniecības arteļi „Padomju Latvija“ posmu vadītāji uzsākuši masveidīgu linu novākšanu. Plūc pirmskārt tos linus, kas sagūlušies veldrē no lietus un vējām. Darbā ieslēgušies arī linu kombaini. Sevišķi labus rezultatus uzrādījis linu kombainieris b. Petrovs Konstantins, kurš jau novācis 7 hektarus linu. Ar šo piemēru jāiezīstina visi kolchoznieki un

mechanizatori un jāmobilizētos ātrākai ražas novākšanai.

Lauksaimniecības arteļi „1. Maijs“ visās brigadēs uzsākuši rudzu plauju dzelten-gatavības stadijā. Pirmās divās dienās laukkopji bija novākuši vairāk nekā 15 ha rūdu. Priekšgalā tur iet 1. kompleksā brigāde (brigadieris b. Klavinskis). Par šo un citiem pozitīviem ražas novākšanas darbu piemēriem jāpastāsta visiem kolchozniekiem un mechanizatoriem. Agitatora galvenais uzdevums ir ar personīgo piemēru mobilēt kolchozniekus un mechanizatorus uz labākiem darba rezultatiem, jo agitatora piemērs ir viens no ledarīgākajiem līdzekļiem arī turpmākajā darbā.

Masu politiskajā darbā jāieslēdzas visiem komjauniešiem, klubiem, bibliotekām. Visos agitacijas veidos ir jārāda ražas novākšanas pirmrindnieku sasniegumi.

Lai neplelaistu ražas zudu-mus, šogad mūsu kolchozos pliešto dalito ražas novākšanu. Kolchozniekiem un mechanizatoriem tiešā sadarbi bā darbs jāorganizē tā, lai agrā dzelten-gatavībā nopļautā labība pēc pārkāpēšanas tiktu nokulta kombaīnos.

Pozitīviem dalītām ražas novākšanas piemēriem jākļūst par agitatora ikdienas materiālu. Labi organizētais masu politiskais darbs kolchoznieku un mechanizatoru vidi par agitatora goda uzdevums. Agitatoru kolektīvu vadītāju uzdevums sistematiski instruēt agitatorus un sniegt tiem vajadzīgo palīdzību.

Strādā ar radošu izdomu

Plauj rūdzus

Lai saglabātu ražu, lauksaimniecības arteļa „Dzimtene“ laudis brigadiera komunista Sergejeva vadībā uzsāka ziemāju plauju. Čaklākais plāvējs ir St. Upenieks, aiz viņa seko izveicīgās kūlišu sējējas G. Lazdāne, G. Kirilova. No viņām neatpaliek arī kūlišu sastatītāji statīnos J. Krasnakovs un K. Krasnakovs.

Vispirms tiks novākti lauki, kuru graudi domāti uztura vajadzībām. Tos laukus, kas domāti sēklai, atstājām pāris dienām vēlāk, lai nogatavotos pilnīgi.

Jau pirmajās dienās ziemāju novākšana sokas loti labi. Ziemāji jau novākti ap 10 ha lielā platībā.

M. Skrūzmane

MTS padomes sēde

Notikušā MTS padomes sēde izskatīja trīs svarīgus jautājumus: par lopkopības stāvokli, par gatavību ražas novākšanai MTS zonā un starpkolchozu mineralmēsluma noliktavu būvi.

Par pirmo jautājumu runāja MTS galvenā zootehnike b. Šķukute. Analizējot pārreizējos rezultatus un lopkopības produkcijas kāpināšanu un atklājot daudzus trūkumus, b. Šķukute pakāvējās pie turpmākajiem uzdevumiem lopkopībā.

Nekavējoties jāuzsāk ganību ierīkošana nākošajam gadam. Jau tagad jāsāk gatavot lopu kūtis ziemas periodam, tās jāizremontē, bet jau no būvniecība jāpāstādzina. Lopu novietņu mechanizācija jāveic tagad, jo ziemas laikā tas nav izdevīgi. Pie katras lopu fermas jāierīko virčas un mēslu krātuves.

Par gatavošanos ražas novākšanai ziņoja Līvānu MTS galvenā agronomie b. Vucāne.

Šogad izaugusi bagāta visu kulturu raža, tagad tā tikai laikā un bez zudumiem jānovāc.

Visi graudu kombaini, teica galvenā agronomie, ir pilnīgā kārtībā un izvietoti pa kolchoziem. Pašreiz MTS parkā remonta atrodas vēl viens linu kombains un trīs kuļmašīnas. Sliktāks stāvoklis ir kolchozos. Tādos lauksaimniecības artejos, kā Molotova vārdā nosauktajā (priekšsēdētājs b. Dzjubdzels), Kaļiņina vārdā nosauktajā (priekšsēdētājs b. Gorbačovs), „Latgales zieds“ (priekšsēdētājs b. Bulmeists) un dažos citos darba kārtībā nav visas plaujmašīnas.

Agronomie b. Vucāne uzmanību vērsa arī uz to, ka šo-

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrūpi: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Jānis Sidars Staļina vārdā nosauktajā kolchozā par šoferi strādā trešo gadu.

Biedram Sidaram bieži nācās vest no lauka kukuruzas un mistra zaļo masu līdz skābarības bedrei. Šīnī darbā viņš ievēroja, ka masas izkraušana prasa daudz laika. Lai darba tempu pātrinātu, b. Sidars atrada jaunu, kolchozā vēl nepielietotu zaļās masas izkraušanas paņēmienu.

Pie mašīnas šasijas pakalējās daļas piestiprina izturīgu virvi, virves otro galu atstāj brīvu. Bortu aiztaisa, bet nenostiprina, jo to satur tam pārmestā virve, kas, ie-kraujot masu, paliek apakšā. Nepiestiprināto virves galu atstāj brīvu uz vezuma. Piebraucot pie izkraušanas vietas, virves galu, kas palicis virs vezuma, pieāķē stingri nostiprinātai trosei. Tagad vezums aptverts no visām pusēm. Pa apakšu iet virve un augšā trose.

Iedarbinot mašīnu un braucot uz priekšu, nostiprinātā trose satur vezumu. Reizē atbrīvojas borts un masa tiek izrauta.

Šo paņēmienu b. Sidars pielieto vienmēr, kad jāved šāda masa.

Attēlā: Staļina vārdā nosauktā kolchoza šoferis Jānis Sidars darbā.

A. STARA foto

MŪSU REPUBLIKĀ

Krāslavas rajona lauksaimniecības arteļa „Zavet Iljiča“ kolchozniekiem Jermolajam Konstantinovam ir 72 gadi. Neraugoties uz lielo vecumu, viņš rosīgi piedalās lauku darbos. Lopbarības sagatavošanā b. Konstantinovs katru dienu nopelnā 1,5—2 izstrādes dienas. Šogad viņš jau nopelnījis vairāk nekā 150 izstrādes dienas.

Attēlā: otrs laukkopības brigādieris Francis Višnevskis ieraksta J. Konstantinova darba grāmatīnā viņa dienas izstrādi—2 izstrādes dienas.

Dobeles rajona Leņina vārdā nosauktajā kolchozā augļu un ogu dārzi aizņem ap 20 hektaru. Paredzēts šogad ievērojami paplašināt augļu dārzus.

Pēdējās divās nedēļās vien kolchozā, pārdodot dārzkopības produkciju, ieņemis 34 tūkstošus rubļu.

Attēlā: upeņu novākšana. L. Pantusa foto.

gad plaši jāpielieto dalīta labības novākšana. Taču šie darbi veicas pārāk gausi.

Pēc referatiem debatēs uzstājās vairāki mechanizatori un kolchozu priekšsēdētāji.

MTS direktors b. Beļajevs norādīja, ka rajona kolchozos neveicas siena, gaļas un piena sagāde. Kolchozu valdēm šī uzdevuma izpildei jāpieiet nopietnāk.

Kas attiecas uz ražas novākšanu, tad kolchoziem šogad ir dotas lielas priekšrocības attiecībā uz kombainu izmantošanu. Kombainus var izmantot pēc tiešās nozīmes, labības kulšanai pie šķūniem un no statiem tieši uz lauka. Darba normas un apmaksas visiem trijiem paņēmieniem izstrādātas.

Mašīnu-traktoru staciju ražas novākšanas laikā kolchoziem palīdzēs ar degvielu.

Kolchoza „Darba tauta“ priekšsēdētājs b. Kovaljevskis uzsvēra, ka vienlaicīgi ar ražas novākšanu nepieciešams padomāt par zemes sagatavošanu nākošajam gadam, īpaši nākamā gada linu sējai. Taču vecaiļu un plēsumu apstrāde vēl veicas gaužām gausi.

Arī pārējie sanāksmes dālibnieki ienesa vairākus svārīgus priekšlikumus. Runāja kolchoza „Padomju Latvija“ priekšsēdētājs b. Suchiņš, b. Rušenieks no kolchoza „Nākotne“, b. Skrebels no kolchoza „Darbs“ un vairāki citi.

Sanāksmē nodibināja īpašu padomi, kas plānos starpkolchozu mineralmēslu novietņu celtniecību. Kolchozu valdēm šis pasākums jāatbalsta ar visiem spēkiem.

J. Anspoks

Lielās darba cīņas priekšpulks

Cūkkopes strādā

ar darba mīlestību un vislielāko rūpību

Šogad Čapajeva vārdā nosauktais kolchozs ievērojami palielinājis cūkgaļas ražošanu. 1956. lopkopības gada pirmā pusgadā saražots 28,5 cent cūkgaļas uz 100 ha aramzemes, par ko arī čapajevieši, noslēdzot socialistiskās sacensības pusgadu, saņēma celojošo Sarkano Karogu.

Nav iespējams fegūt labus sasniegumus cūkkopībā bez čaklām, savas lietas labām pazinējām cūkkopēm. Nesen apmeklējām Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza cūku fermu un tās labākās strādnieces Annu Būku un Emīliju Dimanti.

Labākā cūkkope Anna Būka fermā strādā jau otro gadu, kopj sivēnmātes un audzē bekoncūkas. Pašlaik viņas rokās ir 9 sivēnmātes un 50 bekonu.

Šogad no savām sivēnmātēm b. Būka jau ieguvusi 11,4 sivēnus. Patreiz sivēnmātes atnesas otrreiz. Jāatzīmē tas, ka te sivēnmātes ir augstāzīgas, jo nevienai nav bijis mazāk par 10 sivēniem metienā. Čaklā cūkkope ar pārliecību stāsta, ka līdz gada beigām noteikti iegūs ap 22–24 sivēni no katras sivēnmātes. Pareizi nostādītā cūku lecināšana vienā gadā dod 2,5 sivēnu metienus. Labā kopšana un vienmēr teicamā kārtībā uzturētā ferma nodrošina visu

sāņemto sivēnu saglabāšanu.

Plašie sivēnu un sivēnmāšu aploki veicina veselīgu un spēcīgu sivēnu izaudzēšanu līdz nobarošanas sākumam. Te ir reti saslimšanas gadījumi.

Tiek ieturēts dienas režims. Sivēnmātes naktis pavada kūti, rītā tās baro arī kūti, dienu sivēnmātes pavada svaigā gaisā — aplokos ap 10 stundas. Sivēnmāšu barības racionā ietilpst šādas devas. Galvenā barība ir zaļbarība, kuru saekselētā veidā aplej un samaisa ar kukuruzas miltu šķīdeni, kurš iepriekš uzvārīts. Zaļbarības deva ap 10 kg un miltu 1 kg dienā uz katru sivēnmāti. Pēc atnešanās miltu devu palielina līdz 2 kg.

Nobarošanā noliktiem bekoniem barības racionā daudz lielāks. Dienā tiem izbaro 3 kg kukuruzas miltu, 3 litri vājpiena un pietiekošā daudzumā zaļbarību. Jāatzīmē, ka bekonī visu laiku atrodas kūti, kur tos dienā baro četras reizes.

Īpatnēja ir kukuruzas miltu šķīdeņa pagatavošana. Virtuvē ierīkoti trīs katli, kuros vispirms uzvāra ūdeni. Pēc tam šajā ūdenī ber iekšā kukuruzas miltus. Pastāvīgi maisot, šķīdeni vāra pus

stundu. Pēc vāršanas katlu nosedz ar vāku un 3 stundas lauj sust. Kad izsutināto masu jaizbaro, tai pielej vājpīnu un ūdeni pēc vajadzības. Šādi sagatavotu kukuruzas šķīdeni bekonī loti labi ēd.

Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza cūkkopji šogad jau izaudzējuši un nodevuši valstij 115 cūkas un bekonu. Līdz gada beigām vēl tiks noborotas 200 galvas.

Gadu no gada aug ienākumi no cūkkopības. Arī cūkkopes saņem vienu no labākajiem atalgojumiem kolchozā.

Lūk, Anna Būka šogad noplēnījusi 800 izstrādes dienas. Pareizi nostādīts materialās ieinteresētības princips cūkkopēm. Te premijās cūkkopēm izsniedz 5 kg galas no iegūtajiem 100 kg. Pagājušajā gadā Anna Būka izstrādāja 1.400 izstrādes dienas un saņēma premijās 4 sivēnus katru pa 40 kg. Arī šogad nebūs mazāk.

Pareizi nostādīta cūkkopība, cūkkopju apzinīga pieejadarbam, lūk, čapajeviešu pānākumu atslēga, kādi var būt un jābūt katrā kolchozā, katrā rajona cūku fermā, tad arī nospraustie uzdevumi ražošanā būs izpildīti.

A. Bērzs
O. Paleja

Viesi no kaimiņu rajona

Ne tikai mūsu rajonā vienā otrā kolhozā izveidojies rosīgs pašdarbības kolektīvs, kurš ar savu sagatavoto mākslas programu sniedz kolchozu darbalaudīm dažāda veida mākslinieciskos priekšnesumus, bet šādi pašdarbības kolektīvi jo dienas klūst ar savu darbu spēcīgāki visā mūsu republikā. Sādi rajonu spēcīgākie pašdarbības kolektīvi ar savu iestudēto programu bieži ierodas viesos citos rajonos.

5. augustā uz kolchoza „Strauts” priekšsēdētāja b. Bogdanova iniciatīvu kolcho-

za klubā viesojās Jēkabpils rajona kolchoza „Dignāja” un Krišjāna Barona vārdā nosauktā kolchoza apvienotais Dignājas ciema kluba pašdarbības pūtēju orķestris ar koncertu.

16 cilvēku lielais pūtēju orķestris, kuru vada kolchoznieks Ed. Klišāns, labi noorganizēts un savā repertuarā iestudējis vairākus vieglus muzikas gabalus, kā „Pionieru marss”, krievu tautas dziesmas u.c.

Orķestrī lielākā daļa ir jauniešu. Labi altisti ir

14 gadus vecais Ivars Vilcāns un komjaunietis Kligis. V. Zeiliņš ir ne tikai labs Krišjāna Barona vārdā nosauktā kolchoza 2. brigades brigadieris, bet arī labs muzikants.

Aktīvs muzikas mīlotājs ir komjaunietis J. Jurgevičs un G. Klišāns, no kuriem pirmais spēlē tenoru un otrais basu. Lielajā muzikantu saiņē valda saskaņotība. Divas reizes nedēļā notiek muzikas apmācības, tāpēc arī izpildījums labs. Vakara apmeklētāji atzinīgi izteicās par sniegtu koncertu.

M. Freivalds

FIZISKĀ KULTURA UN SPORTS

5. augustā Rimicānu 7-gadīgā skolas sporta laukumā notika sacensības par godu Fizkultūriešu dienai. Neskatoties uz sliktajiem laika apstākļiem un sliktajiem ceļiem, sacensībās piedalījās kolchozu „Cīna”, „Dzimtene”, „Darba tauta”, „Uzvara” un Vorošilova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteja sportisti.

Lai gau brīžiem stipri lija, uz laukuma netrūka arī skatītāju. Vislielāko skatītāju uzmanību ieguva volejbola spēles. Volejbola pārliecinošu uzvaru izcīnīja lauksaimniecības arteja „Dzimtene” volejbolisti, kuri izspēlēja trīs spēles un visās palika par uzvarētājiem. Volejbolistu komandu vadīja kolchoza priekšsēdētājs b. Stikāns. Volejbolistiem vēl mazliet trūkst izveicības, bet ar laiku, patrenējoties, dzīmtentešiem ir izredzes izcīnīt pat pirmo vietu rajonā. Techniski vispareizākā spēle bija Vorošilova vārdā nosauktā kolchoza volejbolistiem.

Pārmetumu pelna lauksaimniecības arteja „Uzvara” volejbolisti, kuri, nospēlējuši ar lauksaimniecības arteļa „Cīna” vienu partiju, visi izklīda un turpmākās spēlēs nepiedalījās.

Loti žēl, ka meiteņu volejbolala komanda bija tikai no lauksaimniecības arteļa „Cīna”. Reizē ar to meitenēm nelzīnāca ne viena spēle. Toties viņas diezgan ak-

SPORTA SVĒTKI KOLCHOZĀ

tivi piedalījās vieglatletikā. No kolchoza „Uzvara” nepiedalījās neviens sportiste, lai gan daudzas sacīkšu laikā atradās uz laukuma. Viena otra no sportistēm par daudz interesantāku „sporta veidu” uzskata dejošanu un ierādās vakarā ap vienpadsmitiem Rožkalnu cīema tautas nāmā tikai uz dejām.

Vislielākais dalībnieku skaits kā no meitenēm, tā zēniem bija granatas mešanā (piedalījās 9 meitenes un 12 zēni). Pirmo vietu ar rezultatu 25,80 m izcīnīja E. Upeniece (kolchozs „Darba tauta”) un lauksaimniecības arteja „Uzvara” pārstāvis Gutmans, aizmetot granatu 49 m. Lodes grūšanā pirmo vietu izcīnīja Vorošilova vārdā nosauktā kolchoza pārstāvis V. Vilcāns (laiks 12 sek.), atstājot 2. vietā lauksaimniecības arteja „Cīna” pārstāvi Ormani (laiks 12,3 sek.). Meitenēm 100 m skrējienā vērējā sevi parādīja M. Vaivode („Cīna”) ar laiku 15 sek.

Loti atzinīgi var izteikties par lauksaimniecības arteļa „Dzimtene” priekšsēdētāju b. Stikānu, kurš ne tikai atbalsta sportistus, bet arī pats aktīvi piedalās, lai gan gados ir vecāks par vienu otru citu kolchoza priekšsēdētāju.

Sacensības pierādīja, ka arī kolchozu jaunatne var piedalīties visās disciplīnās un tai ir iespējams sasniegt labus rezultātus. Sacensības būtu bijis daudz lielāks dalībnieku skaits, ja sportistus atbalstītu kolchozu valdes.

Par spēcīgu fizkultūriešu komandu organizēšanu jāpadomā katrā kolchoza valdei. Kolchozos ir līdzekļi, lai sportistus apgādātu ar visu nepieciešamo, tāpēc jāgādā par fiziskās kulturas un sporta attīstību katrā kolchozā.

A. Veigule

Par internatskolu organizēšanu, skolu un internatu celtniecību

Partijas XX kongresa lēmumi tautas izglītības jautājumos ievirzīja jaunās sledēs mācību un audzināšanas darbu mūsu skolās, tie izvirzīja prasības—vairāk tuvināt skolu socialistiskās celtniecības praksei. Jau šajā piecgadē PSR Savienībā pamatos jārealizē vispārējo vidējo izglītību. Kongress nolēma sākt organizēt jauna tipa mācību un audzināšanas iestāžu—internatskolu iekārtošanu.

Šo skolu galvenais uzdevums ir pacelt daudz augstākā līmenī jauno komunisma celtnieku audzināšanu un izglītību.

Internatskolas no parastajām skolām atšķirsies ar to, ka tajās audzēkņi atradīsies jau no agras bērnības līdz šīs skolas beigšanai. Šajās mācību iestādēs varēs pilnībā realizēt leninisko prasību par mācību apvienošanu ar sabiedriski derīgu darbu.

Nemot vērā to, ka bērni internatskolās uzturēsies pāstāvīgi, radīsies labvēlīgi apstākļi pašdarbības, fizikulturas un sporta attīstībai.

Ievērojot visu teikto, varam secināt, ka internatskolas sniegs skolēniem dziļas un pamatīgas zināšanas vidusskolas apjomā, izveidos plašu politehnisko redzes loku, dos rūpnieciskās un lauksaimniecības ražošanas pamatu zināšanas, labas darba iemānas, fizisko rūdījumu un vispusīgu garīgo attīstību. Jau tuvā nākotnē internatskolas klūs mūsu zemē par jaunās paaudzes vispārējās vidējās un politehniskās izglītošanas galveno formu.

Mūsu republikā 1956./57. mācību gadā atvērs piecas internatskolas: Rīgā (ar krievu mācību valodu), Daugavpilī (ar krievu mācību valodu), Rēzeknes rajonā (ar latviešu mācību valodu), Jēkabpils rajonā (ar latviešu mācību valodu) un Preiļu rajonā (ar latviešu mācību valodu).

Sarunā ar LPSR Izglītības ministrijas Skolu pārvādes priekšnieku b. Kostrovi no skaidrojū, ka, nemot vērā to, ka Līvānu rajonā lielākā daļa iedzīvotāju ir latvieši, mūsu rajonam piešķirtas 20 vietas Preiļu rajona Aglonas internatskolā, kur mācības notiks latviešu valodā.

Internatskolas komplektē, ievērojot brīvprātības principu. Tajās uzņem bērnus no 7–17 gadiem, kuriem nav večāku jeb viena no vecākiem, bērnus no daudzībērnu ģimenēm, bērnus, kuru audzināšana ģimenē nav iespējama večāku slimības vai citu svarīgu iemeslu pēc.

Bērnus internatskolā pieņem speciala pieņemšanas komisija.

Bērnu vecākiem, kas vēlas savus bērnus mācīt internatskolā, jāiesniedz vēlākais līdz 1956. gada 15. augustam Līvānu rajona tautas izglītības nodaļas vadītājam adresētu ieviešumu, bērnu dzimšanas aplieciņu (origāns, jeb notara apstiprināts noraksts), pēdējā liecība no skolas, kur bērns agrāk mācījies un iss raksturojums, mediciniska izziņa par veselības stāvokli, sanita-

ri epidemiologiskās stacijas izziņa, izziņa no namu pārvaldes jeb ciema padomes par ģimenes sastāvu un izpeļnu.

Iesniegtos dokumentus pieņemšanas komisija izskatīs triju dienu laikā, bet ne vēlāk kā līdz 20. augustam un sniegs vecākiem rakstisku pažinojumu par bērnu uzņemšanu internatskolā.

Internatskolās neuzņem psychiski slimus, garīgi atpalikušus, kurlīmēmus bērnus ar vāju redzi un invalidus.

Bērnus uz internatskolu nogādās paši vecākiem jeb personas, kas tos aizstāj. Viņi ieņemšies arī ar dzīves un darba apstākļiem internatskolā.

Internatskolas ir jauns pasākums un tam noteikti nepieciešams ik dienas partijas un padomju iestāžu specīgs atbalsts. No internatskolu celšanas un izveidošanas nozīmes nedrīkst stāvēt arī kolchozi, tiem jāņem dzīva dalība arī kopīgītu ēku celšanā pie jau esošajām vidus un septiņgadīgajām skolām, jāpalīdz skolās organizēt siltu pusienu izsniegšanu kolchoznieku bērniem. Kā labu piemēru te varētu minēt kolchozu „Padomju Latvija” (priekšsēdētājs b. Suchiņš, ciema padomes priekšsēdētājs b. Sukaruks), kas ar Rudzētu ciema padomes atbalstu uzsācis jaunas septiņgadīgās skolas celtniecību kolchoza centrā. Šis labais pasākums jāatbalsta arī apkārtējiem kolchozniekiem, kuru bērni mācīties jaunajā skolā. Šim piemēram jāseko pārējiem rajona kolchozniekiem.

Kolchozu „Dzimtene” un „Draudzīgais maijs” priekšsēdētājiem kopīgi ar kolchozu „Cīna” un „Uzvara” priekšsēdētājiem jāapdomā par internata ēkas uzcelšanu pie Rimicānu 7-gadīgās skolas, lai šīnī skolā varētu mācīties arī Neicenieku un Mazkursiņu pamatskolas skolēni, vienkompleksās skolās, kur viens skolotājs strādā ar 4 klasēm, mācību un audzināšanas darbs nav tik pilnvērtīgs kā skolās, kur katrs skolotājs strādā ar atsevišķu klasī.

Partijas un valdības pēdējā laikā pieņemtie lēmumi taujas izglītības laukā prasa pieļikt visus spēkus un energiju, lai internatskolu, skolu un internatu celtniecība strauji virzītos uz priekšu, lai mūsu jaunā paaudze varētu mācīties gaišas un siltās telpās, lai skolēni ar prieku vērtu ne tikai 1. klases, bet arī 8. klases durvis, lai Līvānu rajonā jau tuvākajos gados nebūtu 84 vidusskolu absolventi (1956. g.), bet lai to skaits sniegtos simtos. Lūk, tikai tad mēs godam būsim izpildījuši partijas XX kongresa lēmumus par pāreju uz vispārējo obligato vidējo izglītību.